

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

F. G. JACOBSA,

predstavljeni 17. junija 2004¹

1. V tej zadevi Kraljevina Švedska predlaga, naj se za nično razglasi Odločba Komisije 2002/524/ES z dne 26. junija 2002 o izključitvi nekaterih izdatkov držav članic iz naslova jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti², v delu, kjer so iz financiranja Skupnosti izključeni izdatki te države članice v znesku 18.555.850 SEK. Podredno, Kraljevina Švedska Sodišču predlaga znižanje zneska, izključenega iz financiranja Skupnosti na 11.817.748 SEK ali, še bolj podredno, na 12.436.091 SEK.

mnenju Komisije je zaračunavanje takih pristojbin v nasprotju s pravom Skupnosti³, ki določa izplačilo pomoči v celoti. V skladu s tem je Odločba 2002/524 iz financiranja Skupnosti izključila znesek, ki ustreza pristojbinam za karte, ki so bile plačane leta 1999.⁴

Relevantna zakonodaja

2. Pri prerekanem izdatku gre za pristojbine, ki jih Kraljevina Švedska zaračunava za izdajo kart. Švedska zakonodaja je določala, da morajo prosilci za kmetijske pomoči Skupnosti za dano območje plačati pristojbino za izdajo karte, ki jo je potrebno priložiti prošnji za dodelitev pomoči. Po

3. Temeljna pravila za financiranje skupne kmetijske politike so zapisana v Uredbi št. 729/70⁵, ki določa, da Jamstveni oddelek financira skupne ukrepe, sprejete za doseganje ciljev iz člena 33(1)(a) ES, skupaj s posegi

3 — Glej točki 5 in 6 spodaj.

4 — Glej točko 10 spodaj.

5 — Uredba Sveta (EGS) št. 729/70 z dne 21. aprila 1970 o financiranju skupne kmetijske politike, (UL L 94, str. 13), spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1287/95 z dne 22. maja 1995 (UL L 125, str. 1). Uredbo št. 729/70 je na področju izdatkov z učinkom od 1. januarja 2000 nadomestila Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103).

1 — Jezik izvirnika: angleščina.

2 — UL L 170, str. 77.

za stabilizacijo kmetijskih trgov, vzpostavljenih skladno s pravili Skupnosti v okviru skupne ureditve kmetijskih trgov.⁶

4. Člen 5 Uredbe št. 729/70 ureja potrditev obračunov, ki jih predložijo nacionalni organi, pooblaščen za izvršitev izplačil transakcij, ki so predmet financiranja s strani Jamstvenega oddelka (plačilni agenti). Prvi pododstavek člena 5(2)(c) od Komisije izrecno zahteva, naj iz financiranja Skupnosti izključi izdatek, ki ni bil izveden v skladu s predpisi Skupnosti.

5. Člen 30a Uredbe št. 805/68 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso⁷ določa, da morajo biti zneski iz te Uredbe „upravičencem plačani v celoti“.

6. Člen 15(3) Uredbe št. 1765/92 uvedbi sistema podpore za proizvajalce nekaterih

poljščin⁸ določa, da morajo biti zneski iz te Uredbe „upravičencem izplačani v celoti“.

7. Prvi pododstavek člena 8(1) Uredbe Komisije (ES) št. 1663/95 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70 v zvezi s postopkom za potrditev obračuna Jamstvenega oddelka EKUJS⁹ določa:

„Kadar pri poizvedbi Komisija oceni, da izdatek ni bil izveden v skladu s pravili Skupnosti, zadevni državi članici sporoči svoje ugotovitve, korektivne ukrepe, ki naj se izvedejo, da bi v prihodnje zagotovili skladnost s pravili.“

Dejansko stanje

8. Kraljevina Švedska je 17. aprila 1997 sprejela Förordningen (zakon) 1997:183 o pristojbini za karte za dodelitev pomoči kmetijstvu.¹⁰ Förordningen 1997:183 določa, da morajo prosilci za pomoč Skupnosti za določeno površino plačati pristojbino za

6 — Člena 1(3) in 3(1).

7 — Uredba Sveta (EGS) št. 805/68 z dne 27. junija 1968 o skupni ureditvi trga govedine (UL 148, str. 24), spremenjena zlasti z Uredbo Sveta (EGS) št. 2066/92 z dne 30. junija 1992 (UL L 215, str. 49).

8 — Uredba Sveta (EGS) št. 1765/92 z dne 30. junija 1992 (UL L 181, str. 12).

9 — Uredba Komisije (ES) št. 1663/95 z dne 7. julija 1995 (UL L 158, str. 6), spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2245/1999 z dne 22. oktobra 1999 (UL L 273, str. 5).

10 — Förordningen (1997:183) om kartavgift i ärenden om jordbruksstöd.

izdajo karte, ki mora biti priložena prošnji za dodelitev pomoči. Pristojbina je znašala 10 SEK na hektar zadevnega območja, največ pa 3000 SEK. Förordningen 1997:183 je bil razveljavljen 1. julija 2000 in je tako veljal le leta 1998 in 1999. Ocenjuje se, da je bil znesek skupno plačanih pristojbin za karte 62.291.350 SEK, od tega 31.871.925 SEK leta 1998 in 30.419.425 SEK leta 1999.

dokumentih sodišča nikjer izrecno navedena, da izključeni znesek, ki predstavlja le sorazmerni del skupno plačanih pristojbin v letu 1999, odraža zgolj pristojbine, zaračunane za karte, izdane v zvezi s prošnjami za dodelitev pomoči iz zadevnih Uredb.

9. Komisija je 26. junija 2002 odločila, da se 18.555.850 SEK izključi iz financiranja Skupnosti zaradi neskladja s členom 15 Uredbe št. 1765/92 in členom 30a Uredbe št. 805/68.¹¹

11. Prvotno je Kraljevina Švedska kot glavno utemeljitev uveljavljala, da dopis, v katerem je Komisija prvič sporočila svoje pomisleke, ni zajemal ocene izdatka, ki naj bi bil izključen iz financiranja Skupnosti, kot to zahteva člen 8(1) Uredbe št. 1663/95,¹² vendar je v repliki dopuščala, da različica člena 8(1)¹³, ki se uporabi, ne vsebuje več take zahteve.

Kršitev člena 15 Uredbe št. 1765/92 in člena 30a Uredbe št. 805/68

10. Očitno je, da se ta izključitev nanaša zgolj na izdatke iz leta 1999, saj je Komisija menila, da bi se pristojbine, plačane leta 1998 (prvo leto uporabe Förordningen 1997:183), lahko šteje kot nadomestilo za storitev izdaje karte, ki bi lahko zadevnemu kmetu tudi sicer koristila. Mogoča je domneva, čeprav v

12. Švedska navaja, da Förordningen 1997:183 ni nezdržljiv s členom 15 Uredbe

11 — Odločba se sklicuje na člen 30 Uredbe št. 805/68; vendar je jasno, da je mišljen člen 30a, kar priznava tudi Kraljevina Švedska.

12 — Navedena v opombi 9.

13 — Člen 8(1) je bil z učinkom od 30. oktobra 1999 spremenjen z Uredbo št. 2245/1999, navedeno v opombi 9; na sporočilu Komisije je zapisan datum 24. oktober 2000.

št. 1765/92 oziroma členom 30a Uredbe 805/68, saj so bili zneski, do katerih so bili švedski kmetje upravičeni v skladu s pravom Skupnosti, izplačani v celoti.

doseči le, če je nadomestilo v obliki pomoči kmetom, ki jih je prizadela reforma skupne kmetijske politike, plačano v celoti.

13. Stranki se sklicujeta na sodbo Sodišča v zadevi Kellinghusen in Ketelsen¹⁴. Ta zadeva se nanaša na zakonitost nacionalne zakonodaje, ki določa upravne takse, ki jih morajo plačati prosilci za nadomestila v obliki pomoči iz naslova Uredbe št. 1765/92 in Uredbe št. 805/68.

Če bi namreč državam članicam priznali pravico, da nadomestila v obliki pomoči zmanjšajo za odbitek upravnih stroškov, bi to imelo za posledico različno izravnavo izgube dohodka kmetov znotraj ene države članice, kakor tudi za kmete iz različnih držav članic, kar bi oviralo enotno uporabo prava Skupnosti, ki je nujna za preprečitev neenakega obravnavanja gospodarskih subjektov (sodba z dne 19. maja 1998 v zadevi Jensen and Korn- og Foderstofkompagniet, C-132/95, Recueil, str. I-2975, točka 49).

14. Sodišče je najprej opozorilo na to, da se morajo biti uredbe Skupnosti enotno uporabljati v vseh državah članicah in imeti, kolikor je to mogoče, enake učinke na celotnem ozemlju Skupnosti¹⁵. Razsodilo je:

Iz tega sledi, da člen 15(3) Uredbe št. 1765/92 in člen 30a Uredbe št. 805/68, kot je bil vstavljen z Uredbo št. 2066/92, organom držav članic prepovedujeta zmanjševanje izplačil ali nalaganje plačila upravnih taks za obravnavo prošenj, ki bi učinkovalo kot znižanje zneska pomoči.”¹⁶

„Kakor je pravilno izpostavila Komisija, je cilj izravnave zaradi izgube dohodka, ki je nastal zaradi znižanja institucionalnih cen, mogoče

15. Menim, da se sodba uporabi enako tudi za pristojbine za karte, ki so predmet obravnavane zadeve.

14 — Povezani zadevi C-36/97 in C-37/97 (Recueil, str. I-6337).

15 — Točka 16 sodbe, v kateri je navedena zadeva Nemčija proti Komisiji (819/79, Recueil, str. 21, točka 10).

16 — Točke od 19 do 21 sodbe.

16. Kraljevina Švedska zatrjuje, da te pristojbine niso bile naložene zato, da bi pokrile upravne stroške švedskih organov, temveč kot nadomestilo za izdajo kart, in da je bil skupen znesek plačanih pristojbin manjši od stroška izdelave kart. Dalje, pristojbine niso bile pogoj za obravnavo prošenj za dodelitev pomoči: karte so bile poslane vsem zadevnim kmetom, pristojbine pa zaračunane naknadno. Prošnje za dodelitev pomoči so bile obravnavane in pomoči dodeljene, ne glede na to, ali so bile pristojbine plačane.

18. Komisija se sklicuje na dopis švedskega ministrstva za kmetijstvo generalnemu direktorju DGVI (sedaj DG kmetijstvo) z dne 2. februarja 1998, v katerem odgovarja na zahtevo po informacijah glede vzpostavitve integriranega administrativnega in kontrolnega sistema za določene skupnostne programe pomoči na Švedskem, kot zahteva Uredba št. 3508/92.¹⁸ V tem dopisu¹⁹ švedska vlada pojasnjuje, da ta uredba zahteva sistem za identifikacijo kmetijskih zemljišč, ki se uporabi kot osnova za obravnavo prošenj za dodelitev pomoči na površino. Ker so bile razpoložljive karte neustrezne, je bil vzpostavljen sistem za identifikacijo, ki temelji na sklopih, katerih podlaga so posebne oštevilčene karte. Te karte pristojni organ uporablja pri obravnavi prošenj za dodelitev pomoči, zato jih morajo uporabljati tudi prosilci. Izdelava kart je povzročila visoke enkratne stroške. Kraljevina Švedska je preučila številne možnosti za financiranje sistema in se na koncu odločila za uvedbo pristojbin za karte.

17. Kakorkoli že, nisem prepričan, da so ta dejstva odločilna; saj, kot poudarja Komisija, so morali prosilci ob vložitvi prošnje priložiti karto in plačati pristojbino. Kot sem pojasnil v sklepnih predlogih v zadevi Kellinghusen in Ketelsen, se prepoved odbitkov, če naj bo učinkovita, ne sme razlagati zgolj formalno, torej tako, da se uporablja le za odtegljaje, ki so dejansko obračunani ob izplačilih. Prepoved vsakršnih odbitkov se mora namreč nujno nanašati na vse obremenitve, ki so v neposredni in bistveni zvezi z izplačanimi vsotami.¹⁷

19. Zato se izkaže, da naj bi pristojbine za karte financirale sistem identifikacije parcel, ki je bil na Švedskem uveden na podlagi Uredbe št. 3508/92, in tako krile upravne stroške švedskih organov.

18 — Uredba Sveta (EGS) št. 3508/92 z dne 27. novembra 1992 o vzpostavitvi integriranega upravnega in nadzornega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti (UL L 355, str. 1).

19 — V prilogi k odgovoru Komisije na tožbo.

17 — Točka 13.

Pristojbine za karte območij krme

Švedska prav tako ne more trditi, da ni mogla predvideti, kakšne korektivne ukrepe naj izvede, ker je 1. julija 2000 ukinila pristojbine za karte tako poljedelskih površin kot območij krme.

20. Kraljevina Švedska podredno navaja, da pristojbine za karte območij krme ne morejo biti izključene iz financiranja Skupnosti, ker je bil v dopisu Komisije z dne 24. oktobra 2000, označenem za „sporočilo v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 1663/95“, omenjen zgolj prepovedan odbitek za poljedelske površine. Območja krme pa so del programa pomoči „na žival“. Šele z drugim sporočilom na podlagi člena 8(1), prejetim 6. avgusta 2001, je Komisija določila, da se iz financiranja Skupnosti izključijo tudi pristojbine za karte območij krme.

22. Glede na okoliščine se izkaže, da je treba navedbe Kraljevine Švedske zavriniti.

Pristojbine za karte območij, za katera so bile zaprosene tudi kmetijsko-okoljske in regionalne pomoči

21. Komisija zatrjuje, da je od Kraljevine Švedske šele maja 2001 prejela podrobne informacije o izplačanih pomočeh za območja krme. Ker ocene izdatkov, predlaganih za izključitev, ni bilo obvezno vključiti v prvo obvestilo z dne 24. oktobra 2000²⁰, zaradi dejstva, da je navedla le poljedelske površine, ni podana nikakršna kršitev. Kraljevina

23. Kraljevina Švedska dalje zatrjuje, da pristojbine niso bile nezakonite v primerih kart območij, za katere je bila zaprosena tudi kmetijsko-okoljska ali regionalna pomoč. Člen 15 Uredbe št. 1765/92 in člen 30a Uredbe št. 805/68 ne zadevata kmetijsko-okoljske ali regionalne pomoči. V primeru, da je bilo isto območje predmet prošnje za dodelitev pomoči za poljedelsko površino ali pomoči na žival in pa prošnje za dodelitev kmetijsko-okoljske ali regionalne pomoči, je pristojbina za zadevno karto znašala enako, kot če bi bila prošnja vložena samo za dodelitev pomoči za poljedelsko površino

20 — Glej točko 11 zgoraj.

ali pomoči na žival. Komisija kljub temu predlaga izključitev pristojbin za karte območij, ki so bila predmet obeh vrst pomoči (na eni strani kmetijsko-okoljske oziroma regionalne pomoči, na drugi strani pa pomoči za poljedeljsko površino oziroma pomoči na žival).

24. Ne vidim, kako naj bi ta argument pomagal Kraljevini Švedski. Komisija je

znesek, ki je ustrezal pristojbinam, ki so jih za karte plačali prosilci pomoči za poljedeljsko površino ali pomoči na žival, izključila z utemeljitvijo, da so takšna plačila odbitki, ki jih prepovedujeta člen 15 Uredbe št. 1765/92 in člen 30a Uredbe št. 805/68. Zgoraj sem nakazal, da se mi zdi razumevanje teh določb s strani Komisije pravilno. Dejstvo, da so ti prosilci obenem vložili prošnjo za druge vrste pomoči, nima nikakršnega pomena za kršitev členov 15 in 30a ali za posledice teh kršitev.

Predlog

25. V skladu z navedenim predlagam Sodišču, naj:

1. tožbo zavrne in
2. tožeči stranki naloži plačilo stroškov.